

"STRAŽA"

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četr leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št 94

Maribor, dne 11. avgusta 1909.

Letnik I.

Zagrebsko vseučilišče.

Zadnji čas je bilo čitati v časnikih, da je naučno ministrstvo odredilo, da v bodoče ne bodo mogli v tej državni polovici biti nastavljeni lekarnarji, ki so študirali in napravili izpite na zagrebškem vseučilišču. Dalmatinski poslanci so se uprli proti temu odloku, a brezuspešno, odlok ostane v veljavi. To mi je poklicalo v spomin, da obstoja na jugu naše monarhije ne samo italijansko in slovensko vseučiliško vprašanje, ampak tudi to, kar bi jaz nazval zagrebško vseučiliško vprašanje.

Kakor znano, je bilo zagrebško vseučilišče ustanovljeno za vse južne Slovane. Imelo je tvoriti v bodočnosti središče kulturnih teženj naroda med Dravo in Drino. Sedaj pa je to vseučilišče omejeno izključno le za banovino, 95% slušateljev se rekrutira iz Hrvatske in Slavonije. Za vse dežele izven banovine to vseučilišče ne eksistira. Kdor se zaveda pomena, ki ga ima vseučilišče na razvoj naroda, kdor ve, koliko žrtev stane njega ustanovitev in zdravljanje, ta mora priznati, da je za narodnega, kulturnega in ekonomskega stališča ta nenaraven položaj neprecenljiva izguba za vse Hrvate. Zato eksistira to vprašanje v prvi vrsti za Hrvate in le žal, da hrvatski merodajni krogi ne posvečajo temu vprašanju tiste pozornosti, ki mu gre.

Obstoja pa to vprašanje v gotovi meri tudi za Slovence. Dokler svojega vseučilišča nimamo, in kakor kaže, niti največji optimist ne more upati, da bi ga pri teh razmerah, ki vladajo sedaj v naši monarhiji, dobili v doglednem času — bodo slovenski dijaki prisiljeni, posečati tuja vseučilišča. Gmotni in nacionalno ozir vodijo slovenskega dijaka, ki se po dovršeni maturi odpravlja na vseučilišče. Prav s tega stališča se mi pa zdi velika izguba, da so nam zaprta vrata zagrebškega vseučilišča. Ako bi mogel v tem članku to dokazati in ob enem zbuditi zanimanje za to vprašanje med slovenskim dijaštvom, bi me zelo veselilo.

Napačno je mnenje, da je zagrebško vseučilišče manj vredno kot katerikoli drugo v Avstriji. — Ustrojeno je popolnoma po vzorcu avstrijskih vseučilišč in glede uprave, razdelitve študij in drugega načrta ni najmanjše razlike med zagrebško univerzo in avstrijskimi vseučilišči. Le na juridični fakulteti se ne predavajo stvari, ki se tičejo izključno na-

še monarhije. Kar se tiče učnih sredstev, zagrebško vseučilišče ni nič slabše kot druga vseučilišča. Seminarji in knjižnica, broječa nad 120.000 del, je dijakom na razpolago, ne glede na knjižnico „Jugoslavenske Akademije“, ki hrani neprecenljive zaklade, posebno za spoznavanje jugoslovanskega narodnega življenja. Mi se niti ne zavedamo, koliko neprecenljivega gradiva leži v Zagrebu za spoznavanje slovenske preteklosti in našega kulturnega prepoveda. Kar se tiče učiteljskega osebja, je gotovo med učiteljskim zborom mož, ki se morejo meriti z učenjaki drugih vseučilišč. Mi smo popolnoma uverjeni, da bi se dijak, ki bi posvetil tri leta ali eventuelno ves čas svojih univerzitetnih študij resnemu delu, v Zagrebu, gotovo ne imel nič slabše strokovne izobrazbe, kakor pa če bi bil študiral na kateremkoli drugem vseučilišču.

Imel bi pa nekaj, česar oni, ki so študirali na severu, v Pragi, Dunaju, Krakovem, nimajo in ne morejo imeti: pogled v to mnogolično jugoslovansko življenje, čegar del smo Slovenci. In to bi bilo neprecenljive važnosti za naš kulturni razvoj. Naš akademični naraščaj, ki študira v Pragi in na Dunaju, se hočeš—nočeš pod silo razmer odtuji domovini po svojem mišljenju in je nezmožen po svojem povratku poznati kulturne potrebe svoje domovine. Zadnji čas se je mnogo govorilo o pogubnem uplivu, ki ga ima Praga na slovenske dijake. Prav tako bi se dalo napisati o nič manj pogubnem uplivu Dunaja. Štiriletno bivanje v tujini preustroji dijaka. Odtod prihaja, da naš narodni takozvani inteligentni naraščaj čisto ne vidi dejanskih narodnih potreb, ker ne pozna narodnega življenja. Slovensko misliti so se odučili, zato tudi ne poznajo slovenskega ljudstva. Hoteli bi najraje, da bi Slovenci tako mislili kakor Čehi, Nemci itd. Odtod toliko čudnih pojavov v javnem življenju zadnjih let. Ves naš frazasti liberalizem, kakor hrvatsko pokretaštvo je plod tujine. Obadva sta v veliko škodo slovenskega in hrvatskega naroda. (To ni plod domačih tal, pokretaštvo se ni rodilo v Zagrebu.)

Ker je slovenski narod po svojem mišljenju in čustvovanju tako podoben hrvatskemu, ker je naš kulturni prepoved v najožji zvezi s hrvatskim narodnim prepovedom, ker smo navezani eden na drugega po zemljepisni legi in istem jeziku in ker je naša bodočnost v tem, da imamo v prihodnje tvoriti tudi eno politično zajednjo, je pač največjega po-

mena, tja se naša mladina, dokler ne v Ljubljani, izobrazuje tam kamor moramo v svojem lastnem interesu težiti.

Zato bi bilo želeli, da se tudi slovenski poslanci z vso silo zavzamejo za reciprociteto zagrebškega vseučilišča. Prepričani smo, da bodo hrvaški poslanci, ako stavijo v prihodnjem zasedanju državnega zbora kak predlog v tem smislu, našli vso oporo v slovenskih narodnih zastopnikih. Mislimo si, da bi obstojalo v Ljubljani slovensko vseučilišče, pa bi ga ne mogli obiskovati niti Stajerci, niti Korošci, niti Goričani, niti tržaški Slovenci. Kaka vnebovpijoča krivica, bi se nam godila. In v prav takem položaju se nahajajo sedaj Hrvati. To je nepregledna škoda za Hrvate in sramoten položaj za vse Jugoslovane. Ta sramota mora nehati.

II. veliki shod hrvaškega kat. nar. dijaštva v Spljitu.

Dnevi dijaškega sestanka v Spljitu so minuli. Nad 700 hrvaških in okoli 50 slovenskih dijakov je skupaj manifestiralo za iste verske in narodne ideale v staroslavnem Spljitu, kjer je svoje dni prebival največji sovražnik katoliške vere, rimski cesar Dioklecijan, na razvalinah onega mesta, kjer je vsak košček zemlje polit s krvjo krščanskih mučnikov. Iz razvalin starega Soluna je vzkliklo krščanstvo, mučeniška kri prvih kristjanov je ustvarjala čudeže in preobrazila svet. Čudno! Rimskih cesarjev, ki so z ognjem in mečem preganjali prve kristjane, ni več. Krščanstvo pa je ostalo in bo trajalo, dokler bo stal svet.

Tudi danes se bije besen boj proti vsemu, kar je krščanskega in svetega. Ne sicer z ognjem in mečem, ampak z drugimi sredstvi hočejo sovražniki katoliške cerkve izriniti krščansko ime in iztrgati ljudstvu njegovo vero iz srca. Ta sredstva so: ča, sopsije, šola in politika, ki pod krinko naprednjaštva širijo nemoralnost in brezverstvo med ljudstvom. Krut, nekrvav boj se bije, boj za Boga in proti Bogu. Kdo bo zmagal?

Nehote se spomnimo one Dioklecijanove palače v Spljitu, v kateri je nekdanje kraljeval slavni rimski imperator, oni Dioklecijan, ki je vse svoje življenje deloval nato, da uniči krščanstvo. Koliko kristjanov je dal usmrtiti, koliko ljudi mučiti!

Verici je bilo nekako tesno pri sreč. Ko jo zagleda, plane celo kvišku in gre k njej.

— Toda papa — tvoja bolna noga —

— Prav nič jo ne čutim. Mislim, da je od samega smeha ozdravela — in znova se prične smejati in krohotati.

Se-le počasi in ko se je umiril smeh, ji je mogel policijski svetnik razložiti, kakšno poročilo da mu je prinesel službujoči uradnik.

Tudi Verica se je moralno glasno smejati, da si na račun svojega dragega. Stari gospod pa, ki je tle s težavo udušil smeh, ji reče z resnim glasom:

— Sicer me je to smešno nesporazumljenje tudi le veselo presenečilo. Nisem namreč do sedaj dobro poznal gospoda Zeljana. Pri tej zadevi pa je pokazal toliko vestnost, zanimanje in odločnost, da je cele prekosil takrat neprevidnega Palino. Zeljanova zasluga je, njegovemu pogumu se je treba zahvaliti, da smo vendar dobili v pest tega pretkanega tatu, ki je bil strah in groza vseh draguljarjev v mestu. Že danes se je dokazalo, da ta lopov ni nihče drugi, kakor oni tat, ki je toliko dragocenosti pokradel pri naših draguljarjih.

Od onega dneva je bil Ciril Zeljan stalen gost gospoda policijskega svetnika, še bolj pa njegove hčerke.

Otonu Palino od tistega večera ni nič več kaj dobro ugajalo v tem mestu. Njegova igra je bila pri Verici in policijskemu svetniku izgubljena, poleg tega so se mu pa tovariši po strani rogali. Zato je prosil za premestitev, kar se je s posredovanjem policijskega svetnika tudi kmalu zgodilo.

Ko je pa prišel zlati majnik prihodnjega leta, je peljal Ciril ves srečen in žareč same radosti ljubko Verico kot nevesto pred oltar.

In takrat si je mislil, da je poleg vse smole, ki jo je imel, vendar napravil dober lov.

PODLISTEK.

Dober lov.

Davorin Hromec.
(Konec.)

— Potres, potres, je vpil nekdo izmed gostov, ki so preplašeni poskočili iz stolov. Debela gostilničarka in njena vitka hčerka se od strahu tresoč stisneta na stran in blede kot zid gledata v črno odprtino, iz katere je ravno pogledal čuden strah.

— Duh, duh, — moški je!, ste kričali obe v največjem strahu.

Skoro do točilne mize se je nagnila plošča, iznad katere je zbežal in preplašen in s skremženim obrazom slepo strmel v svetlo razsvetljen prostor čedno oblečen mož.

— Za božjo voljo!, je kričaje planila točajka k vspenjači, — vspenjača za pivu se je sprožila; gotovo je stopil v kletki kdo na mehhanizem!

Ko se prikazen razgleda po sobi in ko je plošča tudi trdno stala, skoči čuden mož z drznim skokom v polno natlačen prostor in že jo je hotel srečno odpihati v varno, temno noč, ko ga zgrabi krepka roka in ga potegne nazaj.

— Stoj! Vendar smo vas zgrabili! V imenu postave ste naš jetnik!

— Tajni stražnik!

— Jezus Marija, je brčala gostilničarka, ki si je še-le sedaj upala nekoliko bližje. Ta capin se je hotel v kletki skriti, pa je zašel na vspenjačo!

Odločen Cirilov pogled je pretresel ujetnika z vsem strahom in grozo. Sedaj ali pa nikoli, si je mislil.

S silo, ki jo da le obup, se oprsti železne roke, ki ga je tiščala za tilnikom in ves besen plane

na Cirila. Še predno so priskočili gostje, sta že ležala oba na tleh za bifejom in se borila.

V gostilni nastane silen ropot in krič. Nasprotnik je bil mnogo močnejši in Cirilu se je le z umetnim spopadom posrečilo dobiti lopova pod se.

V tem planejo v sobo stražniki, ki so zunaj sledili in iskali tatu ter bili zaradi velikega hrusča opozorjeni, ko je Ciril že klečal na hudodelniku in so gostje glasno vpili: dobro! dobro!

* * *

Slaba volje je sedel drugega jutra policijski svetnik pri pisalniku. Pred njim je ležalo tovariševo pismo, katerega je bil prosil, da bi poizvedel prejšnjih Otonovih razmerah v njegovem domačem kraju.

In kaj je odgovor zvedel, kakšen odgovor mu pošlje tovariš? Da je bil Oton Palina nekaj časa igralec pri nekaj majhni potovalni družbi, predno je vstopil k policiji in da ima tudi že enega otroka. Seveda mu je Oton vse zamolčal, vsled česar niti misliti ni bilo več mogoče na zvezo med njegovo hčerko in med Palino.

In to je bilo, kar ga je tako vzlovoljilo. Gospod policijski svetnik je še jezen in ves ljut premišljeval to slabo obvestilo, ko mu prinese tajni stražnik Tomaž Radon poročilo od prejšnjega dne.

Pol ure pozneje, ko je bil uradnik zopet odšel, je Verico predramil prav čuden šum, ki je prihajal iz očetove sobe. Sum je bil takoj izvanreden, da je šla k vratom in je tam poslušala.

Res, — v očetovi sobi je bilo — in prav razločno se je slišal sladek smeh! Spaj to ni mogoče! Zato odločno odpre vrata in stopi v očetovo sobo. In sedaj vidi, česar bi skoro ne mogla verjeti.

Njen strogi papa se je glasno smejal, da so mu samega smeha tekla solze po licih — in da se je z obema rokama držal za trebuh!

Nekega dne mu pripeljejo sužnja, o katerem je izvedel, da je kristjan. Cesar ga vpraša, ali hoče zatajiti Kristusa in častiti paganske bogove. Suženj pa mu odgovori: Evangelija se ne sramujem. Umrl je mučeniške smrti.

Zmagalo je krščanstvo, njegovi preganjanci pa so izmrli, ne sluha ne duha ni več po njih. Samo zgodovina še govori o njih kakor o najhujših tiranin in čkruležih. To nam daje poguma, da tudi danes, ko bijemo podoben boj za Kristusa, kakor so ga bili naši prvi kristjani v prvih stoletjih, zmaga krščanska stvar. Si deus nobiscum, quis contra nos? Kdo nam je še kos, ako je Bog z nami?

Sestanek hrvaškega katoliško-narodnega dijaštva je trajal dva dni, 3. in 4. avgusta, v mestnem gledališču v Sapliti. Začel se je s sveto mašo, nato so se vršila predavanja in seje raznih organizacij. Šhod so brzojavno pozdravili razni hrvaški škofje, hrvaška društva in ugledni voditelji katoliško-narodnega gibanja na Hrvaškem. Izmed Slovencev je poslal dr. Susteršič iz Tobjaha sledečo brzojavko: Zbog osebno zadržanih pošiljam iskrene, bratske pozdrave. Bodite moški, pogumni in dosledni! Bogu čast, narodu pravice! Posvetimo vse moči duševnemu in gmočnemu napredku ljudstva v znamenju sv. križa! Dr. Susteršič. — Datje so pozdravili šhod zastopniki slovenskega, češkega in poljskega dijaštva in župan mesta Saplita, dr. Mihaljevič.

Dobro je povdaril častni predsednik shoda tovariš Mazovec (predsednik Dajnice), da se naj gre ljubljanski župan Hribar v Sapliti učiti taktosti. In Sapljit je še bolj liberalno mesto kot Ljubljana.

Predsednik dijaškega sestanka, filozof Deželič iz Domagoja, je v navdušenih besedah naglašal pomen tega shoda. Pravijo nam, da smo brezdomovinci. A pokazali smo v Zadru, da smo pripravljene celo kri preliti za domovino, ako je treba, kajti v naših vrstah so trije, dva Hrvata in eden Slovenec, ki so ranjeni. Odločno pa zastopamo tudi versko idejo in ravno vera je bila vzrok, da se je začelo katoliško-narodno gibanje med hrvaškim dijaštvom.

Izmed referatov, ki so bili izborna izvršeni, omenjamo samo glavne: dne 3. t. m. predpoldne je predaval tovariš Rogulja, član Domagoja, o socialnem delu med ljudstvom, o socialnih nalogah hrvaškega dijaštva in razumnitva. Posebno je opozarjal na socialne razmere med Slovenci in na našo socialno organizacijo, na koncu pa je predlagal, naj se osnuje tudi na Hrvaškem podobna dijaška organizacija, kakor je Slovenska dijaška zveza.

Za odsotnega tovariša Butkoviča prečita tovariš Dežar njegov referat o organizaciji.

Popoldne so bile seje pokrajinskih sestankov, na enem se je razpravljalo o dijaških razmerah na Hrvaškem in v Slavoniji, na drugem o razmerah v Bosni in Hercegovini, na tretjem o organizaciji v Dalmaciji.

Zvečer smo priredili izlet v Solun, kjer smo si ogledali razvaline slavnega rimskega mesta, ki je zdaj že popolnoma izkopano. Slovence je vodil asistent slavnega arheologa in ravnatelja spljitskega muzeja Buliča, gospod Znidaršič, in nam razkazoval izkopanine nekdanje tako slavne Salone. Ogledali smo si rimski amfiteater, pagansko grobišče, baziliko in krščansko pokopališče, na katerem stoji zdaj Buličeva vila.

Drugi dan so se vršili v spljitskem gledališču štirje sestanki: akademsko-abiturijentski bogoslovski, srednješolski in sestanek katoliških preparandistov. Posebno zanimiv je bil prvi, na katerem je govoril dr. Ljuba Mazakovič, urednik „Luči“ o akademiku kot katoličanu, abiturijent Pušarič iz Saplita pa o izobrazbi katoliškega dijača, naglašajoč potrebo apologetske in socialne izobrazbe za katoliško dijaštvo. (Konec sledi.)

Politični pregled.

Slovanska Jednota.

Parlamentarna komisija Slovanske Jednote so snide še ta mesec na Dunaju. Glavn. predmet posvetovanja in sklepanja bode sprejem Rusinov-Ukrajincev v Slovansko Jednoto. Samoobsebi umljivo je, da se bo Slovanska Jednota pri tej priliki posvetovala tudi o političnem položaju. Dvomljivo je le še, če se Jednota skliče pred sestankom, ki ga je sklical načelnik poljskega kluba Glabinski, po njem ali pa istodobno. V tem oziru še ni nič odločeno.

Konferenca parlamentarnih strank.

Na po Glabinskem sklicani konferenci se zavzame neobvezno stališče z ozirom na zasedanje deželnih in državnega zbora. Konferenca ni v zvezi s prenosno vlado. Povabljeni so nanjo: Chiari, Dam, Steinwänder, Sylvester, Gross, Funke, Pachet, Wolf, Lueger, Liechtenstein, Ebenhoch, Fuchs, Gessmann, Schraffl, Czaykowski, Stwiertnia, Stapinski, Kramar, Pacak, Mastalka, Stanek, Udržal, dr. Hruban, dr. Slama, Choc, Masaryk, dr. Ivčević, dr. Susteršič, Ploj, Romanczuk, Conei, Vasilko. Vabilo naglašja, da ima posvetovanje namen, da se zblížajo stranke. Pred vsem se gre vladi za zasedanje deželnih zborov, ki mu sledi delegacijsko zasedanje.

Ker se načelnik Slovenskega kluba dr. Susteršič najbrže ne bo mogel udeležiti te konference, ker bo takrat zadržan, ga bo nadomestoval drž. poslanec dr. Korošec.

Posvetovanje čeških poslancev.

Iz Prage poročajo, da se bo v drugi polovici meseca avgusta vršilo v Pragi zaupno posvetovanje vseh čeških poslancev, na katerem se bo razpravljalo o političnem položaju in o sklicanju češkega deželnega zbora.

Čehi o rekonstrukciji kabineta.

Češki agrarni poslanec Stanek je v „Narodnih Listih“ izjavil z ozirom na vesti, ki krožijo o predstoječi rekonstrukciji kabineta, da so te le poskušne opozicije, če ne bi morda bila pripravljena za ministrske portfelje opustiti svoje stališče nasproti kabinetu Bienert. Poslanec Stanek zagotavlja, da ostane opozicija solidarna in bi pomnjalo zanjo eventualno tretje ministrstvo Bienert vstrajno nadaljevanje boja.

V istem smislu je govoril v Kacowu agrarni poslanec Svejek, ki je rekel, da brez sklicanja in delovanja deželnega zbora češkega ne bo delala tudi zbornica. Na tem tudi napovedava rekonstrukcija Bienertovega kabineta ne bi nič izpremenila.

Vojska na Balkanu?

Balkan že od nekdanj delu evropskim vevlastem silne preglavice. Posebno se to godi letošnje leto. Vsem je še v spominu spor med Avstro-Ogrsko in Srbsko radi Bosne in Hercegovine, ki je ležal kakor mora nad evropskimi državami, posebno nad avstrijskimi narodi. Manjkalo je samo za las in izbruhnila bi bila vojska, ki gotovo ne bi bila omejena samo na Avstrijo in Srbijo, ampak bi se gotovo bila razširila v evropsko vojsko. Komaj je bila ta vojna nevarnost odstranjena, že je izbruhnila revolucija na Turškem, ki je vrgla Abdul Hamida, kateri sedaj v Solunu premišljuje svoje pretekle dni, in zahtevala veliko krivih in tudi nedolžnih žrtev. Ni še čisto pomirjena Turčija in zopet je nastala nova vojna nevarnost med Turki in Grki radi otoka Krete, o katerem se je že leta in leta toliko razpravljalo in pisalo.

Kreta je gorat otok, ki meri 8618 kvad. km. in ima okoli 320.000 prebivalcev. Glavno mesto je Kanea, kjer je tudi avstrijska pošta. Prebivalstvo je po večini grškega pokolenja in zato se ni čuditi, da stremi za združjenje z Grško. Že od nekdanj je bila Kreta vzrok raznim homatijam. Prebivalci, nezadovoljni s turško vlado, so se ponovno uprli. Leta 1896 je zopet izbruhnil upor in ta je dal povod Grški, da je poslala vojske na otok. To pa je povzročilo nesrečno vojsko med Grško in Turčijo. Na predlog Rusije je bil dve leti pozneje imenovan za guvernerja Krete grški princ Jurij pod patronanco Angleške, Rusije, Francoske in Italije.

Ko se je lani na jesen proglasila Bolgarska kneževina za neodvisno od Turčije in je Avstrija anektirala Bosno in Hercegovino, je stopilo krečansko vprašanje zopet v ospredje. Mesece in mesece so poskušale vevlasti mirnim potom rešiti to pereče vprašanje, ali ni se jim posrečilo. Nastala je sedaj skrajna nevarnost, da izbruhne v najkrajšem času vojska med Grško in Turčijo. Zdi se, da si Turčija želi vojske in zato je vojna nevarnost tim večja.

Veleizdajniški proces.

Zagovornik Mazura stavlja predlog, naj se dopusti Bekiču, da sam nastavlja daljne predloge, ker je Lukinič zadržan in ne more dovršiti svojih predlogov glede Bekiča.

Predsednik privoli temu predlogu.

Bekič izjavo nato sledeče: Čudim se najprvo, da ne najdem tukaj nikakega zapisnika o izjavi pravoslavnega župnika iz Kukuljana, ki je bil zaslišan še celo dvakrat. Zaslišijo naj se kot pričue načelnik zagrebške policije glede razgovora z Nastičem v železniškem vozu in doktor Lazar Car glede sokolskih institucij. Končno naj se naprosi še okrožna oblastnija v Dvoru, naj pošlje uradno potrdilo, da on ni imel nikakega pomočnika in da niso nikdar hodili pevajoč in razgajajoč po vaseh, kakor se v obtožnici glasi. Dr. Mazura nadaljuje nato: V saborski seji od dne 28. julija leta 1886. je stavlil poslanec Vrbančič predlog o verski jednakopravnosti. Prosim, ga bi se nabavil saborski zapisnik o tej stvari. Govorilo se je tudi pri teh sejah sabora o cirilici in zastavi. Sam ban je odgovarjal na ta vprašanja. Navedem tudi pričue iz Like kakor Maroviča in Kalembera, da pričajo o tem, da ni bilo nikdar bojkota proti Hrvatom in da dokažejo, da je obtoženi Kalember vedno podpiral Hrvate tako moralno kakor tudi materijelno. Glede izleta udbinskega sokola, kjer da se je klicalo kralju Petru, je bila upeljana stroga preiskava in se je dognalo da priča ni govorila resnico.

Zagovornik Milojevič je dokazoval neresničnost razmer v Dubici in dejal da neredi niso provocirali pravoslavni, nego Hrvatje sami. Ako so se dogajali kje kaki nemiri niso bili to taki upori a še manje pa, da bi se hotelo Hrvatsko odtrgati od monarhije in jo svojiti s kraljevino Srbijo. Glede Dabiča odvrča Milojevič, da bi imel kaj stika z ono vestjo, da je na kolodvoru v Klenaku bilo orožje prišlo v velikem številu in da je bil ravno Dabič ona skrivna adresa kamor so srbski pristaši pošiljali orožje. To stvar je

preiskavalo že vojno sodišče, pa ni moglo ničesar dognati.

Obtoženi Milan Kalafatič predlaga čez 30 prič, katere hočejo dokazati, da se pri njem nise obdrževali tajni sestanki in da on ni širil in propagiral velsrbske propagande.

Dr. Hinkovič predlaga v svojem govoru, naj državni pravdnik proučava knjigo: Apologijo srbskega naroda. Dalje tudi časopis „Bosna“ iz leta 1867, kateri je izhajal pod turško vlado in je bil pisan v cirilici in turškem jeziku. V Sarajevskem listu je bil obelodanjen manifest vladarja o aneksiji Bosne in Hercegovine s cirilskim vladarjevimi podpisom. Zakaj se pa sedaj naenkrat ne dovoljuje več pisati s cirilico. To je gotovo na ljubo nekaterim uradniškim osebam, katerim je pisava cirilice skrivnost in uganjka pod deseterimi ključavnicami.

Raznoterosti.

Liberalna nesramnost. „Narodni Dnevnik“ napada zopet gospoda deželnega poslanca Ozmeca, češ, da se je drugi dan po velikanski nesreči v ormoškem okraju gostil po farovžih in slavil godove, ne zmeze se za tako očitno izzivanje revnega in gladnega ljudstva, ki nima sedaj niti solate niti druge zelenjave. Mi smo te napade že opetovano stvarno zavrnil kot nesramne izmišljotine liberalnega učiteljsiva in pribili dejstvo, da sta si poslanca Ozmec in Meško takoj drugi in tretji dan ogledala škodo in ukrenila potrebne korake. Če je pa med ogledovanjem škode gospod Ozmec sprejel povabilo takega svojega tovariša na kosilo, mu tega pač ne more nihče očitati, najmanj pa celjski liberalci, ki se — izvzemši urednika Spindlerja, kateri si kaj takega ne more privoščiti sled slabega finančnega stanja „Narodnega Dnevnika“ — vsak dan gostijo ob polnih mizah in si zalivajo svoje želodce s šampanjcem. Seveda, liberalci smejo svobodno delati, kar hočejo, duhovnik si pa ne sme privoščiti niti skromnega kosila.

„Narodni Dnevnik“ zopet napada v svojih umazanah predalih gospoda nadrevizorja Pušenjaka. Sicer nas je prosil gospod Pušenjak, ki te dni predava na združnem tečaju v Ljubljani, naj ne odgovarjamo na noben tak napad, ker so mu razni celjski Spindlerji, Kukovci, Stiblerji itd. premalenkastni, da bi jim odgovarjal, vendar si ne moremo kaj, da ne bi zavrnil gorostasno laž, katero je prinesel „Dnevnik“ v svoji zadnji številki. Piše namreč, da hoče Zadržna zveza v Ljubljani gospoda Pušenjaka odstraniti iz Stajerske in ga skriti v Ljubljani. Temu nasproti pribijemo dejstvo, da je načelstvo Zadržne zveze že pred pol letom sklenilo poklicati gospoda Pušenjaka v Ljubljano, da bo tam poučeval na združni in trgovski šoli. To se je zgodilo že davno prej, predno se je vršila tožba pri ljutomerskem Sokolu Sagaju. Kaj se pa tiče oklicev na naše pošilnice, nas pa prosi gospod Leskovec izjaviti, da je on razposlal te oklice na mnogobrojne želje in brez vednosti gospoda Pušenjaka.

Vinorejska šola v Mariboru. Dne 30. julija se je vršil na tej šoli v Mariboru izpit, h kateremu so bili povabljeni celo zastopniki nemškega Schulvereina in Súdmarke, slovenskih poslancev pa seveda nobeden. Ker si poslanci S. K. Z. ne pustijo dopasti več takega preziranja iz Gradca, oziroma deželnega odbora, ki nikdar neče poznati slovenskega prebivalstva in deluje povsod le v ponemčevalnem smislu, je deželni poslanec dr. K. Verstovšek na lastno roko takoj protestiral pri deželnem odboru proti taki pristranosti deželnih zavodov. Deželni odbor v Gradcu bode moral odsej zapustiti stari tir svoje politike na Spodnje-Stajerskem, sicer bo delatel na velik odpor v vsaki zadevi. Slovensko ljudstvo se ne pusti več prezirati in zahteva od svojih poslancev največje obrambe. V Gradcu bodo morali kmalu pripoznati, da še bivajo na Stajerskem tudi Slovenci. Protest, katerega je poslal deželni poslanec dr. Verstovšek v tej zadevi deželnemu odboru, se glasi: Visoki deželni odbor v Gradcu! Podpisani si dovoljuje kot deželni poslanec prav odločno protestirati pri visokem deželnem odboru proti pristranskemu postopanju ravnateljstva vinorejske šole v Mariboru, ki vabi k sklepnim letnim izpitom izključno le zastopnike nemške narodnosti in celo zastopnike nemškega Schulvereina in Súdmarke. Vinorejska šola v Mariboru ima skoro dve tretjine učencev slovenske narodnosti in je osnovana za spodnještajersko prebivalstvo. Radi tega bi bilo pač pravilno in umestno, da vabi slavno ravnateljstvo, če že čuti potrebo, izpraševati absolvente koncem študij pred raznimi zastopniki, tudi zastopstvo večine spodnještajerskega prebivalstva, za katerega naraščaj je šola namenjena. Podpisani prosí visoki deželni odbor, da vzame začasno ta protest na znanje in si pridržuje še nadaljnje korake v deželnem zboru. Velenje, 10. avgusta 1909. — Dr. Karl Verstovšek, deželni poslanec.

Rekord v tožbah je dosegel urednik Spindler, smo pisali v zadnji številki. Nato je odgovoril „Nar. Dnevnik“ z nesramnim napadom na našega urednika. Da bo Spindler potolažen, mu povemo, da se je število tožb proti njemu zvišalo od osem na deset in sicer je eno vložil naš urednik radi častikraje v „Narodnem Listu“, drugo pa vložil te dni radi večrajšnega napada v „Dnevniku“. Spindler se lahko ponaša s svojimi tožbami.

Iz šolske službe. Profesorja Ivan Kavšek in Anton Jošt v Celju sta pomaknjena v osmi činovni razred. — Na petrazrednicah v St. Lovrencu nad Mariborom in St. Lenartu v Slov. gor. je izpopolniti definitivno, oziroma provizorično po eno učno mesto drugega plačilnega razreda. Prošnje je vložiti do 31. avgusta krajnemu šolskemu svetu v St. Lovrencu nad Mariborom, oziroma onemu v St. Lenartu v Slov. gor.

Stanje sistemiziranih notarjev v začetku leta 1909. Področju graškega nadsodišča pripadajo: notarska zbornica v Gradcu (deželno sodišče Gradec in okrožno sodišče Ljubno) z 51 notarji, od teh je 8 v Gradcu; okrožje okrožnih sodišč Maribor in Celje (notarska zbornica v Celju) šteje 23 notarjev; koroška (celovška) notarska zbornica šteje 30 notarjev, med temi 3 v Celovcu; ljubljanska notarska zbornica ima 34 notarjev, med temi so v Ljubljani 4. Skupno je v Avstriji 1098 notarjev, notarskih kandidatov pa 667, od katerih odpade 29 na graško, 17 na veljsko, 5 na celovško in 18 na ljubljansko notarsko zbornico.

Shod S. K. Z. na Paki pri Velenju.

V nedeljo dne 8. avgusta je bil shod pri Lahnovniku na Paki. Sklical ga je deželni poslanec dr. Verstovšek. Shod je vodil prav spretno velenjski župan gospod J. Skaza. Deželni poslanec dr. Verstovšek je pojasnil delovanje državnih poslancev Slov. kmečke zveze in Slovenskega kluba, označil odločilni boj Slovanov nasproti vladi, nadalje govoril o obstrukciji in spletkariji nekaterih liberalnih slovenskih poslancev. Nato je razpravljal o bodočem delovanju v deželnem zboru štajerskem. Poslušalci so z zanimanjem sledili govoru, po katerem predlaga gospod župan Skaza deželnemu poslancu dr. Verstovšku zahvalo in popolno zaupanje, kar se je z navdušenjem sprejelo.

Častiti gospod župnik Cizej predlaga nato več resolucij, jih temeljito pojasni in razloži ljudem. Vse resolucije so bile soglasno sprejete. Zlasti smo slišali ogorčenje, ko je gospod predlagatelj še ožigosal postopanje liberalnih poslancev in posebno hojrata dr. Ploja.

Resolucije se glasiyo:

1. Dne 8. avgusta na Paki pri Velenju zbrani volilci izražajo poslancem Slovenskega kluba popolno zaupanje za njihov odločen nastop proti vladi, volilci odobravajo obstrukcijo in pozivljajo svoje poslance, da vsrajajo odločno v boju proti nam nasprotni vladi.

2. Volilci obsojajo neudino postopanje slovenskih in slovenskih poslancev, zlasti pa obsojajo postopanje in spletkarije dvornega svetnika dr. Ploja, liberalcev in njihovih listov v tako važnem trenutku za Slovanstvo v Avstriji; pozivljajo kmete volilce ptujskega okraja, da vendar odločno postopajo proti hojratu dr. Ploju.

3. Volilci zahtevajo od vlade slovenskih uradnikov za slovenske pokrajine.

4. Volilci pozivljajo vse poslance, da ne odnehajo od zahteve glede slovenskega vseučilišča v Ljubljani.

5. Volilci zahtevajo od poslancev, da ne dopuste raznih pogodb z drugimi državami v škodo in kvar kmečkega stanu.

6. Volilci pozivajo deželne poslance, da vse moči zastavijo, da se škodljiva lovska postava spremeni kmetu v korist.

7. Država naj sprejme 50 odstotkov šolskih bremen.

Govorili so še kmetje o raznih težnjah gospodarskih, zlasti V. Germ, ki je označil slabe strani lova.

Po shodu so se zbrali še najuplivernejši možje s svojim poslancem, gospodom župnikom Cizejem in županom Skazo pri vrlem kmetu Klorenu v prijateljski družbi. Govorov in petja ni bilo ne konca ne kraja. Shod ostane Pačanom v trajnem spominu.

Štajersko.

Jarenina. Šentiljski dan se bo obhajal dne 22. avgusta popoldne na prostem pred hišo gospoda K. Ornika. Na sporedu je dosedaj sledeče: 1. Nekatero najnovejšo skladbo Foersterjeve. Poje močen mešan zbor jareninski. 2. Šaljiva gledališka igra: „Trije tički.“ Igrajo domači diletanti. (Za smeh dovolj preskrbljeno.) 3. Govor zastopnika Slovenske krščansko-socialne zveze. 4. Prireditve se udeleži tudi zvezin telovadni odsek Orel in pevski zbor. Mladeniče jareninske torej posebno opozarjamo, da si ogledajo telovadce; saj bi kazalo tudi v Jarenini ustanoviti telovadski odsek Jareninski orel. 5. Ker je na Dunaju srečno premagal Berdavs, pride na veselico s svojo kobilo tudi Martin Krpan. Kakor druge goste, bo sprejel tudi njega najprisrčnejše malobesedni jareninski Pavliha. 6. Deset narodnih mladenk jareninskih bo na lastne stroške na veselicnem prostoru odprlo z vsemogočimi sladkostmi založeno kavarno. 7. Šaljivi srečolov z mnogimi lepimi dobitki, šaljiva pošta, konfeti. Lepe šopke bo oskrbelo šest istotako vrlih narodnih mladenk Pogajanja z znanim ravnateljem menežarije in potujočega muzeja v Ameriki

bodo v par dneh končana. Veselica se bo vršila pod okrašenimi utami. Med posameznimi točkami so obljubili udarjati vrli antonjevski tamburaši. — Veselični odbor.

Gornja Poljskava. V nedeljo dne 15. avgusta priredi gospod državni in deželni poslanec Pišek na Gornji Poljskavi shod po prvi božji službi pri gosp. Petru Uranjeku. Opozarjamo vse somišljenike na ta važen shod!

St. Miklavž pri Slovenjgradu. V nedeljo se vrši, kakor smo že naznanili, po rami maši v stari šoli shod S. K. Z. Govoril bode deželni poslanec dr. Verstovšek.

Shod županov slovenjgraškega okraja. Na nedeljo dne 15. avgusta ob 4. uri popoldan je sklical deželni poslanec dr. Verstovšek v Staritrug v Petričevo gostilno vse župane in njihove svetovaje slovenjgraškega okraja na razgovor o občinskih zadevah in o gospodarskih težnjah v tem okraju. Župani brez razlike strank, udeležite se tega velevažnega razgovora!

Obmejnim bratom na pomoč! Katoliško narodno politično društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. priredi s pomočjo katoliškega narodnega dijaštva v nedeljo dne 15. avgusta po večernicah v stari šoli veselico s sledečim vspređom: (Tamburanje, govor in šaloigra „Trije tički.“

Mladeniči kozjanskega, sevniškega, celjskega in šmarnskega okraja, pozor! Na angeljsko nedeljo dne 29. t. m. se vrši pri Sv. Križu, župnija sv. Vid na Planini, mladeniški shod, ki bo za razvitje mladeniškega gibanja v teh okrajih velikega pomena. Zato pa pridite vsi in agitirajte med tovariši za obilno udeležbo.

Ljutomer. „Narodni Dnevnik“ z dne 7. avgusta nas je Ljutomeržane počastil z lepim dopisom, v katerem pravi med drugim: Navdušeni kristjani so hodili ponoči (to je ob priliki veselice sokolašev), kakor je to že stara čukovska navada, v gostilniške hleve, odvezovali in izpuščali konje tistim voznikom, ki so pripeljali udeležence sokolske veselice. V tem času, ko se je policaj in žandarji mantrali po trgu za konji, so za Skamleca in sveto vero navdušeni katoličani kradli z vozov biče, sedla itd. K temu se še pristavlja: To so torej sadovi vaših nauk, gosp. Skamlec! — Da je vse to skupaj podla laž, nam ni treba posebno povdarjati. Radi bi samo poznali človeka, ki si upa take laži razširjati v svet, da ga potem lahko primemo ali za dolga ušesa ali za dolge lase! Da pa bodo cenjeni bralci „Straže“ o tem obrekovanju na jasnem, povemo samo naslednje: 1. Kolikor smo poučeni, je cela stvar o izpuščenih konjih, ukradenih bičih in sedlih, velika izmišljotina vredna samo liberalnih obrekovalcev. 2. Kaj takega storiti bi bil zmožen le kak pijanec, katerih med Sokoli nikdar ne primanjkuje, kar smo se že mnogokrat prepričali. 3. Mi katoliško narodni fantje (nam ravno gre tisto predbacivanje, kjer se nas dolži tatvine) imamo že toliko izobrazbe v glavi, da ne bomo nikomur delali škode, tudi ne liberalcem. Ako nam tedaj Sokoli in dopisnik „Narodnega Dnevnika“ prisojajo take stvari, nas sodijo pač po sebi, a ž njimi se pa mi ne moremo in ne maramo meriti. Naš cilj niso ukradeni biči in sedla, izpuščeni konji ter kake lepotične konkurence. Toliko vam naj bo za danes. Uverjeni pa ste lahko tudi v prihodnje, da se vas ne bomo ustrašili nikdar, prej boste si osmodili svoje, že tako majhne protot, a tamen pa ste si osmodili že davno. Pozdravljeni! Na zdar! — Eden v imenu katoliško narodnih mladeničev Ljutomerske okolice.

Skupščina „Družbe sv. Cirila in Metoda.“

Zadnjo nedeljo se je vršila glavna skupščina Ciril-Methodove družbe na Jesenicah. Na kolodvoru so se vršili pozdravi, nakar se je razvil sprevod na zborovalni prostor na Savi.

Ko je prvomestnik Senekovič zagledal v sprevodu koroške goste — prišli so g. župnik Ražun, dr. Arneje, Treiber in urednik „Mira“ g. Smodej — je stopil k njimi ter vprašal gospoda Ražuna: „S kakšnim orožjem ste prišli, z bojnim ali mirovnim?“ — nakar je župnik Ražun odgovoril: „Z mirnim!“ — Župnik dr. Arneje pa pristavi: „Z diplomatskim!“ Čudno, da Senekovič, ki želi „soglasja“, poprašuj po bojnem orožju.

Zborovanje se je vršilo na Savi. Senekovič je pozdravil skupščinarje. V svojem govoru je hvalil liberalne liste, grajal pa „Slovenca“, „Dolenjske Novice“ in posebno „Stražo.“ Pozdravil je nato še jedinega navzočega državnega poslanca Hribarja, kojega ime se blišči na pogodbi z Nemci, nadalje navzoče deželne poslance in konečno zdihnil: „Obžalujem, da ne morem pozdraviti kakega ministra kraljama!“

Tajnik dr. Žerjav je podal tajniško poročilo in na koncu poročal tudi o sporu med Ciril-Methodovo družbo in med kat. pol. šolskim in narodnim društvom na Koroškem, v katerem je Ciril-Methodova družba zahtevala izključno zase pravico ustanavljati podružnice, in da koroško društvo nima te pravice. Družba je koroško društvo povabila semkaj, da se tukaj spor reši. — Dr. Žerjav je obširno poročal o zgodovini tega spora, mnogokaj zavijal, napadal dr. Brejca ter predbacival koroškemu društvu, da ni hotelo iti roko v roki z družbo, in da delo društva ni od-

govarjalo pogodbi, ki se je baje sklenila med družbo in koroškim društvom ter je končal: „Družba bo delovala naprej kakor doslej; mi vam ne prinašamo liberalizma, ampak ljubezen, nasprotnikom pa kličemo Oče, odpusti njim, saj ne vedo, kaj delajo!“

Župnik Ražun, ki je tudi predsednik katoliškega političnega šolskega in narodn. društva na Koroškem, konstatira, da je bil glede vzdrževanja Šentjakobske šole med družbo in koroškim društvom ustimen dogovor, ne pa pogodba. Nesporazumljenje ni povzročeno od nas, ker mi smo izjavili, da hočemo z vami sporazumno skupaj delati. Vi ste na resoluciji, poslani šele po ustnem dogovoru izjavili, da ima edinole Ciril in Metodova družba pravico, ustanavljati podružnice. Pogajanja med obema so bila sprva res vesela in jaz sem bil prepričan, da se bomo sporazumeli, zašto naše društvo niti tiskovin ni dalo napraviti, da bi ustanavljali podružnice. Navskriž smo prišli šele po tej vaši izjavi, da ima družba edinole sama pravico ustanavljati podružnice. Hoteli smo opustiti ustanavljanje svojih podružnic, in skupno z vami smo hoteli delati. Skupščinarji govore, vpijejo in motijo govornika, da ne more govoriti. Ta bi rad pojasnil ves spor in napravil sporazumljenje, a ker mu ne puste dalje govoriti, mora nehati in zakliče za sklep samo besede narodnega navdušenja: „Obžalujem, da nismo mogli doseči sporazuma, za kar smo prišli semkaj!“ In žalosten zapusti oder, za katerem bi bil tako rad kaj dosegel za narodnost.

Župnik dr. Arneje izvaja: „O jerum, jerum, jerum, quae mutatio rerum!“ Dovolite, da izjavim svoje mnenje: Družba sv. Cirila in Metoda bo vzrok, če se razdere edinost med koroškimi Slovenci! Na to nastane grozno vpitje in kričanje, da dr. Arneje ne more govoriti. Ko se polagoma kraval poleže, nadaljuje govornik, ter hoče pojasniti vzrok, čemu se je ustanovilo koroško šolsko društvo, in da je družba sama pozvala Korošce naj si ustanove tako društvo ter dr. Brejca, katerega je hučo napadel tajnik Žerjav ter izjavlja, da je ravno dr. Brejc šele napravil edinost na Koroškem, dočim Žerjav pravi, da je dr. Brejc prinesel na Koroško nov duh, katerega Ciril in Metodova družba ne more podpirati. — V tem skupščinarji zaženo zopet huronski krik, govornik ne more govoriti, in prvomestnik mu — vzame besedo. — Tako torej tista dva, ki sta prišla z najboljšo voljo iz tužnega Korotana, da se doseže med brati sporazumljenje, niti govoriti nista smela.

Dr. Rostohar za tema izjavi: „Mi hočemo delati, ne se samo širokoustiti, kakor ta dva, ki sta pred mano govorila!“

Pri teh besedah je narodno-delavni župnik g. Ražun vstal in užaljen zapustil delovanje, ker kaj takega temu največjemu branitelju koroških Slovencev niti največji idiot ne bi mogel vreči v obraz.

Urednik „Mira“ pravi, da je že naprej pričakoval tega, in hoče zopet ves koroški spor kratko pojasniti, a ker nastane zopet krik, pravi kratko: „Ali sprejme Ciril in Metodova družba naše pogoje za sporazum ali ne“, in prosi, da bi se to dalo na glasovanje. Vsled krika ne more dalje govoriti, na glasovanje pa tudi nihče ne da. Tako je bil sporazum pokopan, razpor gotovo še v hujšem štadiju — po krivdi skupščinarjev.

Župnik Treiber se zahvali za podporo, ki jo je dala družba velikovski narodni šoli, ob enem pa izrazi svojo bojazen, kdo bo zanaprej delal za slovenski narod na Koroškem, če se njemu, ki je že toliko let neumorno deloval, predbaciva od tajnikove strani kot pregreho, da sem tudi član šolskega društva na Koroškem in sem glasoval zato, da naj ima tudi to društvo kake pravice, in da delaj oboje društvo skupno.

Ljubljanski župan Hribar pravi: „Debata se je začela vsled govornikov, ki niti pravice nimajo do besede. Gg. iz Koroške bi morali zahvaliti družbo za podporo in obenem še prositi za pomoč v prihodnje! Nato predlaga, naj se izreče zahvala odboru na dobrem poslovanju in posebno za to, kar je storilo za Koroško.“

Senekovič je dal nato na glasovanje, ali naj se debata nadaljuje, ali naj se konča. Sklene se, da se konča.

Pri volitvah so bili izvoljeni v vodstvo: Aleksander Hudovernik, Ivan Vrhovnik, prof. Fr. Vajda. V nadzorništvo: dr. Ilešič, Stibler, dr. Müller, dr. Ravnihar, M. Prosekar. V razsodišče: dr. Hudelist (namesto Ražuna), dr. Triller, Karol Šavnik, Jakob Kogoj in dr. Tekavčič.

Koroško.

Letošnji manevri pešpolka štev. 17 se začnejo dne 17. t. m. in bodo trajali v celovski okolici in v Št. Andražu v Labudski dolini do 1. septembra, v okraju Št. Pavel v Labudski dolini pa do 4. sept. Prvi bataljon se pripelje s posebnim vlakom v Celovec dne 16. t. m. V šentpavelskem okolišu bo imela vaje 12. infanterijska brigada, ki se jih bodo udeležili lovski bataljoni štev. 7, 8, 9, 19 in 21, topničarski polk štev. 9 in huzarski polk štev. 6, 24. bataljon pešpolka štev. 7 se odpelje dne 16. t. m. ob 9. uri zvečer s posebnim vlakom k polkovnim vajam v Gradec.

Moderni štrajk. Stavkati so začeli ministrantje v Črnečah pri Spodnjem Dravogradu. Ali hočejo imeti — povišane plače ali s kako drugo napravo niso zadovoljni, bodo dognala še-le — pogajanja.

MALA NAZNANILA

ki se sprejemajo po 2 vin. od besede, najmanjši znesek je 50 vinarjev.

Kdor želi pojasniti o rečeh, ki so naznanjene v inseratnem delu, naj pridene za odgovor znamko 10 vinarjev. Drugače se ne odgovori.

Novozidana, dvonadstropna hiša, 8 let prosta davka, s popolnoma novo opravo, lepim dvoriščem in majhnim vrtom se pod ugodnimi plačilnimi pogoji v Mariboru prosta. Kje, pove upravništvo lista.

Kolarski učenc se takoj sprejme Gradec, Leonhardstrasse 110 pri Werglesu.

V trgu Šmarje pri Jelšah se proda posestvo, obstoječe iz njiv in travnika, da se lahko reši ena krava, iz hiše z vrtom, hlevom in sadnim drevjem. Zemljišče meri 2 orala in je v prvem razredu. Cena: 3600 K. Več se izve pri Drag. Zelič, organist Šmarje pri Jelšah. 148

Odvetnik**dr. Ivan Fermevc**

si usoja naznaniti, da je otvoril svojo odvetniško pisarno v Ptuj

v hiši zdravnika g. dr. B. Stuheca, Poštna ul. 19.

Pozor! Slovenci! Pozor!
Josip Macuh, Maribor

Stolna ulica števil. 5.

se priporoča slavnemu občinstvu in prečastiti duhovščini za izdelovanje vsakovrstnih oblek. Postrežba točna, cene nizke! Na razpolago je tudi velika zaloga izgotovljenih oblek po jako nizkih cenah. 48

SMRT

doleti vsacega, ampak sreča samo tistega kateri naroči sedaj belo platno v veletrgovski hiši

R. Stermecki, Celje (Štajersko).

Štajersko platno m.	po 36 v
Slovensko platno m.	po 40 v
Savinsko platno m.	po 44 v
Vojaško platno m.	po 46 v
Domestih platno mehko m.	po 48 v
Gorsko platno debelo m.	po 60 v
Istrija tkanina, mehka m.	po 54 v
Holandska tkanina, mehko m.	po 60 v

Vzorci zastoj in pošiljatve čez 20 K franko.

Spodnještajerska ljudska posojilnica

v Mariboru

uljudno naznanja, da se preseli s 15. avgustom

v Stolno ulico števil. 6.

Za nakup priporočamo tvrdko

M. E. Šepec, Maribor

Grajski trg števil. 2

katera prodaja po najnižji ceni vsakovrstno modno blago za ženske obleke, svilnate in druge robce, vse vrste najboljše perilno blago, vsakovrstno sukno (štofe) za moške obleke, površnike, fino sukno za talarje in salonske obleke, srajce, ovratnike, kravate, naramnice, nogavice, dežnike, obrisače, mizne prte, odeje, preproge, zastore, razni cvilih, perje za blazine itd. 7

Cerkveni slikar

Peter Marković

akadem. slikar v Rožeku na Koroškem

se priporoča čast. gg. duhovnikom in sl. slov. občinstvu za slikanje raznih cerkvenih slikarij, božjih grobov, altarnih in bandernih slik, križevih potov itd. vse na posebno trpežno platno in v jako stanovitnih barvah; popravlja umetniško stare umetne slike. Sprejema vsa večja dela: slikanje cerkvâ v različnih slogih, cele notranje poprave cerkvâ (v tem slučaju poskrbi in posreduje vse druge umetnike in rokodelce). Cene po dogovoru in brez vse konkurence. 23

Slovenci! Podpirajte svoje somišljenike!

Svoji k svojim!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 33.

pred kolodvorom, priporoča svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur itd. po najnižji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn.

10 Priznana najboljše igle za gramofone. Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Otvoritev nove trgovine!!

P. n. Usojava si naznaniti, da sva ustanovila v **CELJU, Graška ulica števil. 7** pod tvrdko:

Na drobno

Goričar & Leskovšek

Na debelo

na lastni račun popolnoma na novo urejeno trgovino s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem in z vsemi v to stroko spadajočimi predmeti.

Opirajoč se na temeljito strokovno in krajevno znanje, bodeva v položaju nuditi najboljše blago po nizkih cenah, in cenjene odjemalce v vsakemu oziru zadovoljiti. — V nadi, da nama naklonite Vaše zaupanje, priporočva se za obisk našega novoustanovljenega podjetja, zagotavljajoč Vas najkulantnejše in solidne postrežbe.

Z odličnim spoštovanjem

Goričar & Leskovšek.